

lige gyldigt, men til Bedømmelse af det konservative Partis Holdning i denne Sag, navnlig til Bedømmelse af deres Holdning, som ønsker en fastere og mere sikker Linie i Tingene, er det ikke uden Værdi at se, hvordan de Konservatives Holdning i den Grad er vakkende og svingende. Og medens Erhvervene maaske kunde modtage en Udsættelse paa nogle Maanedre — jeg vil tro, der var dem, der mener, at det ikke kunde gøre saa meget —, saa er det ganske klart, at overfor Spørgsmaalet om, hvad Erhvervene ønsker, er de Konservatives Holdning i Dag absolut i Modsætning til Erhvervsorganisationernes Ønsker, idet Vedtagelsen af de Konservatives Dagsorden vilde medføre, at hele Spørgsmaalet bortfaldt.

Blang: Indholdet af den Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen, som er stillet af det konservative Folkeparti, er jo en Kritik af Ruslands-Traktatens Indhold, og den ender med at opfordre den højtærede Udenrigsminister til at udsætte Ratifikationen og derefter optage nye Forhandlinger med Sovjet i Moskva. Ogsaa jeg er utilfreds med Indholdet af Ruslands-Traktaten, og naar Debatten bliver optaget om selve Traktaten, agter jeg at motivere dette og at henstille til Tinget at nægte Ratifikationen af den. Jeg kan ikke paa nogen optænkelig Maade være med til at opfordre Regeringen til at sætte sig i Forbindelse med Sovjet og atter at sende Kammerherre Clan til Moskva for at forhandle om en Traktat.

Fraenkel: Det ærede Medlem Hr. Stauning fandt, at vort Forslag om Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen var betegnende for vor Mangel paa Holdning i denne Sag. Det ærede Medlem søgte at begrunde det med at læse noget op af de Konservatives Del af Beretningen angaaende Forhandlingerne i det udenrigspolitiske Nævn. Men jeg maa rigtignok sige, at denne Oplæsning var i høj Grad betegnende for det ærede Medlems Holdning, naar det gælder om at dokumentere; for her staar jo netop — med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg citere: Ej heller giver det her foreliggende Udkast tilstrækkelig Sikkerhed for, at dansk Erhvervsvirksomhed skulde være blevet bedre stillet i saa Henseende, navnlig fordi der ikke herigennem aabnes det private Initiativ betryggende Adgang til at gøre sig gældende overfor eller ved Siden af det russiske Statsmonopol. Allerede af

denne sidste Grund synes supplerende Forhandlinger at maatte blive nødvendige. Her er altsaa netop argumenteret paa samme Maade, som jeg har gjort det under mit Ordførerskab i Dag. Men selv om det nu ikke havde staaet der, kunde der jo dog virkelig ikke være nogen anden fornuftig Mening med at udsætte Ratifikationen af Traktaten end den at se at faa den bedre.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch anvendte den første Halvdel af sin Tale til at paavise, hvilket stærkt Angreb min Tale saavel som Paastanden om Overgangen til Dagsordenen var paa Regeringen. Hvis denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen blev vedtaget, saa var Regeringens sidste Time slaet. Og efter at han saaledes havde vredet al den Politik ud af Paastanden, som det var muligt at vride ud af den, slog han sig til syvende og sidst for Brystet og sagde: Men saadan er vi Radikale ikke, vi driver ikke Politik her i Tinget, vi bruger ikke den Slags Sager til at styrte et Ministerium med. Nu maa jeg sige, at jeg mener ganske vist, at Ministeriet kunde have baaret sig rigtigere ad i denne Sag, end det har gjort. Jeg har desuden ogsaa indrømmet, at særlig Tidsforholdene, som Udenrigsministeren ikke var Herre over, har under Forhandlingerne været disse Forhandlinger imod. Men jeg vil tilføje, at selv om man foreslog at kuldkaaste hele Traktaten, saa kunde der dog heraf allerhøjest fremstaa et Spørgsmaal om den højtærede Udenrigsministers Afgang. Men hvorledes skulde der kunne blive Spørgsmaal om Ministerkrise, fordi man siger: Vi vil nok en Traktat med Sovjet-rusland, men vi finder, at denne her er for ringe! De Herrer maa se at optage Sagen igen og naa til et bedre Resultat. Hvad har ikke den nuværende engelske Premierminister svaret for ganske nylig til en Interviewer, der spurgte ham, hvad han vilde gøre, dersom han ikke kunde naa til Overenskomst med Frankrig om, hvorledes de skulde forholde sig i Ruhr-Spørgsmaalet? Han har svaret: Saa vil jeg forsøge at komme videre en anden Gang. Akkurat det samme, sagde han, vilde jeg have gjort, dersom Forhandlingerne med Amerika var bristet i sin Tid. Ja, hvis Forhandlingerne brister, saa tager vi dem op en anden Gang, saa ser vi at komme videre. Det er den Maade, jeg nu anvender min Energi paa, og jeg gad dog virkelig nok vidst, hvad Grundlag for Regeringskrise der skulde ligge deri, at man opfordrer den højtærede Regering til at søge Ratifikationsfristen forlænget og se at faa noget bedre